

Страни в главното производство

Жалбоподател: Patent-och registreringsverket

Ответник: Mats Hansson

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2008/95/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че върху общата преценка на всички релевантни критерии, която трябва да се извърши в рамките на оценката на вероятността от объркване, може да окаже влияние фактът, че даден елемент от марката е бил изрично изключен от защита при регистрацията, т.е. при регистрацията е направена т.нар. декларация за отказ от отговорност?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, може ли в такъв случай декларацията за отказ от отговорност да повлияе на общата преценка по такъв начин, че компетентният орган да трябва да отчете въпросния елемент, но да му придаде по-ограничено значение, и така да приеме, че същият е лишен от отличителен характер, дори елементът да има de facto отличителен характер и да е преобладаващ в по-ранната търговска марка?
- 3) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, а отговорът на втория въпрос е отрицателен, може ли въпреки това декларацията за отказ от отговорност да повлияе на общата преценка по какъвто и да било друг начин?

⁽¹⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ 2008, L 299, стр. 25).

Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 22 декември 2017 г. — А

(Дело С-716/17)

(2018/С 083/20)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 45 ДФЕС — като се има предвид тълкуването му в решение по дело С-461/11 ⁽¹⁾ — правило за съдебна компетентност като това, което е предвидено по датското право и което има за цел да гарантира, че разглежданият молбата за опрощаване на задължения съд познава и при преценката си може да вземе предвид конкретното социално-икономическо положение, в което длъжникът и семейството му живеят и биха могли да живеят в бъдеще, както и че тази преценка би могла да се извърши по предварително установени критерии, които определят какво може да се счита за приемливо скромно стандарт на живот при опрощаване на задължения?

Ако отговорът на Съда на въпрос 1 е, че ограничението не може да се счита за обосновано, поставя следния въпрос:

- 2) Трябва ли член 45 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че в случай като разглеждания той има директен ефект в отношенията между частноправните субекти, така че частните кредитори трябва да търпят намаляване или пълна загуба на суми, които им се дължат от установил се в друга държава длъжник?

(¹) Решение на Съда на Европейския съюз от 8 ноември 2012 г., ECLI:EU:C:2012:704.

**Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 22 декември 2017 г. —
Vantaan kaupunki/Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy**

(Дело С-724/17)

(2018/С 083/21)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vantaan kaupunki

Ответници: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли при определяне на лицата, които носят отговорност за вреди вследствие на поведение, нарушаващо член 101 ДФЕС, да се приложи пряко посоченият член, или на този въпрос следва да се отговори въз основа на разпоредбите от националното право?
- 2) В случай че длъжното обезщетение лице следва да бъде определено при пряко прилагане на член 101 ДФЕС, носят ли отговорност за обезщетение за вреди лицата, които попадат в обхвата на съдържащото се в посочената разпоредба понятие „предприятия“? При определяне на длъжното обезщетение лице намират ли приложение същите принципи, прилагани от Съда при определяне на отговорните лица по дела за налагане на имуществени санкции, според които принципи отговорността може по-специално да се обоснове с принадлежност към една и съща стопанска единица или икономическа приемственост?
- 3) В случай че длъжното обезщетение лице следва да бъде определено въз основа на националните разпоредби на държавата членка, нарушава ли се изискването за ефективност, ако национална разпоредба, съгласно която дружество, придобило всички акции от капитала на друго дружество, участващо в картел в нарушение на член 101 ДФЕС, при положение че първото дружество прекрати второто, и въпреки че продължи търговското му предприятие, не отговаря за обезщетение за вреди, причинени вследствие на ограничавашо конкуренцията поведение на прекратеното дъщерно дружество, независимо че е практически невъзможно или е извънредно трудно да бъде получено обезщетение от прекратеното дружество? Допуска ли изискването за ефективност тълкуване на националното право на държава членка, съгласно което, за да се ангажира отговорността за вреди, е необходимо реструктурирането на предприятието, в описаната в конкретния случай форма, да е или предприето незаконно, или да е изкуствено — с цел заобикаляне на произтичащото от конкурентното право задължение за обезщетение за вреди — или да е извършено по някакъв друг непочтен начин, или следва поне дружеството да е знаело или да е трябвало да знае за нарушението на конкуренцията при извършване на реструктурирането?

Иск, предявен на 22 декември 2017 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело С-729/17)

(2018/С 083/22)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Tserera-Lacombe, H. Støvlbæk)

Ответник: Република Гърция